

Sygn. akt VIII GC 1658/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marcin Królikowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Marzena Lewandowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 grudnia 2015 r. w B.

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko R. F.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 19.352,75 zł (dziewiętnaście tysięcy złotych trzysta pięćdziesiąt dwa złote siedemdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami od kwot:

a) 9.848,75 zł od dnia 12 października 2014 r. do dnia zapłaty,

b) 9.504,00 zł od dnia 19 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty,

II. umarza postępowanie co do kwoty 16.591,05 zł (szesnaście tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt jeden złotych pięć groszy);

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.227,00 zł (dwa tysiące dwieście dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Marcin Królikowski

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

UZASADNIENIE

Powód A. S. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) domagał się zasądzenia od pozwanego R. F. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Kotły, K., Filtry” kwoty 35.943,80 zł z ustawowymi odsetkami od kwot:

- a) 16.591,05 zł od dnia 21 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- b) 9.848,75 zł od dnia 12 października 2015 r. do dnia zapłaty,
- c) 9.504,00 zł od dnia 19 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty

oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że strony utrzymywały stosunki handlowe w ramach których powód sprzedawał pozwanemu stal. Powód wydał pozwanemu zamówione przez pozwanego rzeczy, a pozwany nie kwestionował ich ilości czy jakości. Nadto, na fakturze nr (...) pozwany własnoręcznie sporządził notatkę o uznaniu długu i pokwitował odbiór faktury.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 5 sierpnia 2015 r. w sprawie o sygn. akt VIII GNe (...) Sąd Rejonowy B. orzekł zgodnie z żądaniem powoda oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany zarzucał, że faktura nr (...) nie została wystawiona przez powoda lecz zupełnie inny podmiot – (...) sp. z o.o. w B.. Pozwany podnosił, iż powód nie mógł domagać się zapłaty kwoty 19.352,75 zł z tej faktury. Odnośnie pozostałych roszczeń powoda, pozwany podnosił, iż strony ustaliły prolongatę terminu zapłaty tych należności, termin spłaty zadłużenia jeszcze nie upłynął, a powód wniósł do Sądu pozew przedwcześnie.

W piśmie procesowym z dnia 24 października 2015 r. powód cofnął pozew co do kwoty 16.591,05 zł wobec błędnego wskazania strony powodowej. Powód podtrzymał powództwo wobec kwoty 19.352,75 zł wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę oraz podtrzymał żądanie co do zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd ustalił, co następuje:

Strony prowadziły współpracę handlową w ramach której powód sprzedawał pozwanemu materiały stalowe.

(okoliczność bezsporna)

W dniu 12 sierpnia 2014 r. powód sprzedał pozwanemu materiały stalowe za kwotę 18.848,75 zł. Na tej podstawie powód obciążył pozwanego fakturą nr (...) na której oznaczono termin zapłaty ceny do dnia 11 października 2014 r. Faktura została przyjęta i podpisana przez pozwanego, który także na fakturze złożył oświadczenie o zobowiązaniu zapłaty zaległej zaliczki z faktury nr (...).

(dowód: faktura – k. 8 akt)

W dniu 19 listopada 2014 r. powód sprzedał pozwanemu materiały stalowe za kwotę 9.504,00 zł. Na tej podstawie powód obciążył pozwanego fakturą nr (...) na której oznaczono termin zapłaty ceny do dnia 18 stycznia 2015 r.

(dowód: faktura – k. 11 akt)

Powód wzywał pozwanego do zapłaty reszty należności z tytułu faktury nr (...) w kwocie 9.848,75 zł oraz należności z tytułu faktury nr (...) w kwocie 9.504,00 zł. Pozwany nie spełnił żądania powoda.

(dowód: wezwania do zapłaty – k. 12 – 14 akt)

Powód przedłożył także fakturę nr (...) na kwotę 16.591,05 zł, z której wynikało, iż sprzedawcą blachy stalowej był P.W. (...) sp. z o.o., a nabywcą pozwany.

(dowód: faktura – k. 9 akt)

Powyższy stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dowody z dokumentów prywatnych znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwość, autentyczność i moc dowodowa nie budziły jego wątpliwości.

Na podstawie art. 299 k.p.c. Sąd oddalił wniosek pozwanego o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron albowiem wszystkie istotne okoliczności niniejszej sprawy zostały wyjaśnione po przeprowadzeniu opisanego powyżej materiału dowodowego.

Zaznaczyć tu należało, że przy ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd miał na uwadze treść art. 233 § 1 k.p.c., zgodnie, z którym Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału.

Sąd zważył, co następuje:

Przy umowie sprzedaży, sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę (art. 535 k.c.).

Podstawowym przedmiotem sprzedaży jako stosunku prawnego jest przeniesienie przez sprzedawcę na kupującego własności rzeczy - nieruchomości i rzeczy ruchomych. Obok przeniesienia własności rzeczy, podstawowym obowiązkiem sprzedawcy jest obowiązek jej wydania, co oznacza przeniesienie posiadania rzeczy. Podstawowym obowiązkiem kupującego jest zapłata świadczenia pieniężnego – ceny, a spełnienie tego obowiązku powoduje wygaśnięcie zobowiązania dopiero wówczas, gdy sprzedawca otrzymał gotówkę, lub też uznany został jego rachunek bankowy albo obciążony został rachunek kupującego. Jeżeli zaś dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 481 § 1 k.c.).

Sąd zważył także, iż w procesie cywilnym ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania i to one są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.). Innymi słowy ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo (żąda czegoś od innej osoby) obowiązany jest udowodnić fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające to żądanie, ten zaś, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu (czyli neguje uprawnienie żądającego) obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje. W myśl ogólnych zasad procesowych, to na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie (por. wyrok SN z dnia 19 grudnia 1997 r., II CKN 531/97, LEX nr 496544), a na stronie pozwanej spoczywa obowiązek wykazania, że powodowi jego żądanie nie przysługuje (por. wyrok SN z dnia 20 grudnia 2006 r., IV CSK 299/06).

W ocenie Sądu strona powodowa wykazała, że strony łączył stosunek obligacyjny na podstawie którego powód sprzedał pozwanemu zamówione przez pozwanego materiały stalowe. Pozwany nie kwestionował, iż powód sprzedał pozwanemu materiały stalowe.

Sąd zważył także, iż pozwany nie przedstawił żadnych dowodów, których przeprowadzenie pozwoliłoby pozwanemu na zniweczenie argumentacji powoda.

W ocenie Sądu w sytuacji kiedy powód konsekwentnie kwestionował argumentacje pozwanego co do prolongaty zadłużenia, to brak było podstaw do przeprowadzenia dowodu z przesłuchania stron. Pozwany nie przedstawił natomiast żadnych innych wniosków dowodowych, których przeprowadzenie pozwoliłoby na zniweczenie zasadności

żądania powoda. W konsekwencji, powyższe zarzuty podniesione przez pozwanego Sąd uznał za gołosłowne, podniesione przez pozwanego na użytek procesu.

W konsekwencji Sąd uznał, iż pozwany nie zapłacił powodowi ceny tytułu sprzedaży rzeczy, więc popadł w zwłokę ze spełnieniem tego świadczenia (art. 476 k.c.). Powód miał, więc prawo domagać się od pozwanego zapłaty ceny wraz z odsetkami za zwłokę.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 535 k.c. Sąd zasądził od pozwanego solidarnie na rzecz powoda kwotę 19.352,75 zł O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. (pkt. I wyroku).

Na podstawie art. 355 k.p.c. Sąd umorzył postępowanie co do kwoty 16.591,05 zł, albowiem powód cofnął pozew ze skutkiem prawnym co do tej części swojego roszczenia (pkt. II wyroku)

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. dokonując stosunkowego rozdzielenia kosztów i kompensacji. W piśmie procesowym z dnia 4 października 2015 r. powód cofnął pozew co do kwoty 16.591,05 zł, a wobec tego Sąd w tym zakresie postępowanie umorzył. W takiej sytuacji, pozwany traktowany jest jak wygrywający w tej części proces, chyba że cofnięcie pozwu nastąpiło na skutek zaspokojenia roszczenia powoda po wytoczeniu powództwa.

Mając na uwadze wartość przedmiotu sporu, oraz fakt cofnięcia pozwu co do kwoty 16.591,05 zł należało uznać, iż powód wygrał proces w 54%. Powód poniósł koszty procesu w łącznej wysokości 4.215,00 zł (opłata od pozwu – 1.798,00 zł, wynagrodzenie radcy prawnego – 2.400,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa -17,00 zł).

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.227,00 tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt. III wyroku).

SSR Marcin Królikowski